

Recensent: Martin de Jonge

Cock Fuchs & Marion Welling: 'Zomaar een kind' Uitgeverij Mooi Media, Haren 2011. ISBN 97890816902 Zie ook: www.uitgeverijmooimedia.nl (Verslaving/PO/1)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Autobiografie van 132 bladzijden over een jongetje uit Den Haag, Cock Fuchs, die later directeur Jeugdzorg werd. Zijn jeugd was traumatisch, doordat zijn aan alcohol verslaafde vader hem (voornamelijk) emotioneel mishandelde en verwaarloosde. Het is een serieus en aangrijpend boek, waarin Cock's verhaal wordt afgewisseld met opmerkingen die een en ander in een wetenschappelijk perspectief plaatsen.

Achterflap: 'Zomaar een kind is het aangrijpende verhaal van Cock. Hij groeit op in de achterstandswijken van Den Haag. Zijn vader heeft, na zijn traumatische ervaringen in de Tweede Wereldoorlog en overmatig drankgebruik, alle ingrediënten in huis om het jonge leven van Cock te verzieken.

Cock wringt zich in allerlei bochten om maar niet de realiteit van zijn jeugd onder ogen te hoeven komen. Maar zijn verleden haalt hem in.

Hij stort zich op zijn werk en weet zich op te werken tot directeur in de jeugdhulpverlening. Hier beleeft hij opnieuw de afschuwwekkende ervaringen uit zijn jeugd. Wanneer hij zelf vader wordt, komt hij de realiteit keihard tegen. Ik was het. Zomaar een kind.'

Over de schrijvers:

Cock Fuchs (1955) werd geboren in Den Haag en werkte als interim-directeur en later als directeur Jeugdzorg. Hij slaagde er onder andere in door reorganisatie binnen de jeugdzorg, geldverslindende projecten op te heffen, een einde te maken aan respectloze, vernederende omgang met de kinderen, tucht en misbruik. Daarnaast investeerde hij in training en coaching van pedagogisch medewerkers en hulpverlenend contact met ouders van kinderen, alles om te proberen een veilige wereld voor kinderen te creëren.

Marion Welling is sociaal pedagoog. Zij werkte in diverse uitvoerende, leidinggevende beleidsmatige functies in de jeugdzorg, maatschappelijke opvang, aanpak huiselijk geweld en in het onderwijs. Als projectleider heeft zij diverse innovatieprojecten geleid, waarbij zorgvernieuwing vanuit cliënten perspectief centraal stond. Marion is auteur van het boek Vraaggericht werken in de jeugdhulpverlening (Lemma 2003). Momenteel is zij werkzaam als freelance adviseur en projectleider. Zie ook: www.marionwelling.nl

Korte beschrijving:

Op het sterfbed van Herman Fuchs, Cock's vader, komt geen woord van spijt over zijn lippen. Wel vertelt hij met tranen in zijn ogen het verhaal waarmee het ooit allemaal

moet zijn begonnen. De oorsprong ligt in de oorlog. Herman Fuchs woont met zijn ouders en negen zussen in Den Haag. Het gezin weet maar nauwelijks het hoofd boven water te houden. De rantsoenen worden steeds kleiner en veel meisjes uit de buurt doen b.v. de was voor Duitse soldaten, in ruil voor iets eetbaars. Herman's zussen Mien en Zus maken bovendien gebruik van hun sjans en weten zo vaak iets extra's los te weken. Zus krijgt zelfs verkering met een Duitse soldaat. Voor Herman is het duidelijk: vrouwen zijn allemaal uit op eigen gewin en daarmee onbetrouwbaar.

Na de oorlog zien ze Herman in het ouderlijk huis liever gaan dan komen, want hij begint zich steeds onaangener te gedragen. Toch is er een vrouw die al zijn onaangename kanten voor lief neemt. Dat is Corrie Berserik. Ze pikt alles van hem, ook wanneer hij haar voor hoer uitmaakt. Uiteindelijk durft ze de relatie te verbreken, maar na enkele emotionele brieven van Herman pakken ze de draad weer op en laat Corrie zich weer ouderwets door hem koeioneren, vernederen en mishandelen. Uiteindelijk wordt Corrie zwanger, en de kleine Cock wordt geboren. Hij wordt door zijn grootouders opgevoed, Herman mag hun huis niet in. Als Cock drie is, moet hij weer bij zijn ouders gaan wonen. Cock is al lang zindelijk, maar begint in bed te plassen. Zijn vader Herman haalt demonstratief zijn neus voor hem op en noemt hem voortaan kleinerend 'pissebed'. Zijn moeder kiest keer op keer voor zijn vader en biedt Cock geen bescherming in de dagelijkse ellende.

Wanneer er nog een paar broertjes worden geboren, heeft Cock altijd het idee dat hij ze aan hun lot overlaat, wanneer hij het huis weer eens ontvlucht. Iedereen ziet dat het bij hen thuis fout gaat, maar niemand grijpt in. Met zijn opa, die hij als hij vijf wordt, weer mag zien krijgt hij een hechte band.

De broeders op de St. Carolusschool leken aan kwetsbare zielen ook geen boodschap te hebben. School was om te leren, en verder bemoeiden ze zich nergens mee. Zijn opa overlijdt. Wanneer hij zijn oma bezoekt, blijkt ze aangeschoten in de kroeg te zitten, wat ze normaal nooit doet. Cock is een illusie armer!

Cock gaat naar de MULO voor moeilijke opvoedbare kinderen, waar hij een geweldige tijd heeft. Hij wil zo weinig mogelijk met zijn ouders te maken hebben en regelt z'n zaakjes zelf, terwijl hij min of meer op straat leeft. Hij krijgt diverse baantjes, en leert veel mensen kennen. Hij leert Belinda kennen als hij achttien is. Cock heeft moeite zich echt aan haar te binden. Hij heeft regelmatig huilbuien. Zijn gevoel heeft hij altijd verdrongen, en de sterke emoties brengen hem in paniek.

Al zijn werkzaamheden brengen hem een fortuin. Hij wordt een gerespecteerd zakenman. Zijn dochter Joyce wordt geboren. Maar hij leert Karin kennen, en krijgt ook met haar een relatie. Hij zorgt dat het de beide gezinnen financieel aan niets ontbreekt.

Cock schrijft zich in voor de studie psychosociale menswetenschappen. Dit blijkt een schot in de roos. In het tweede studiejaar krijgt hij een relatie met Petra. Hij maakte snel carrière in de jeugdzorg en wordt zelfs directielid. Hij krijgt een relatie met Miki, en al deze relaties scheppen bij Cock een hoop verwarring. Cock moet accepteren dat hij er niet aan ontkomt een zoon te zijn van zijn vader, met diens karaktereigenschappen en manier van doen.

Citaten:

Pag. 10: ' Vernederd door de Duitsers, verlaten door zijn vader, ik denk wel eens dat dit het begin was van een levenslange agressieve geldingsdrang bij mijn vader. Bang om vernederd te worden, vernederde hijzelf.'

Pag.13: 'Dat is iets waar ik mij mijn hele leven aan heb gestoord. Corrie Berserik, mijn moeder, van huis uit was ze zoveel liefde en warmte gewend. Waarom koos zij in vredesnaam voor mijn vader?'

Pag.24: 'Kinderen zijn eindeloos loyaal naar hun ouders. Ze hebben de zorg van hun ouders nodig om te kunnen overleven en het enige wat ze terug kunnen geven is hun loyaliteit.'

Pag.27: 'Ik wilde niets horen, zien of voelen van al die belastende, angstaanjagende gebeurtenissen. Ik parkeerde ze ergens in een verborgen deel van mijn hersenen. Ik verwerkte ze niet en leerde mezelf opsplitsen. Ook in mijn latere leven maakte ik daar gebruik van.'

Pag.112: 'Je kunt als kind onnoemelijk veel pijn incasseren zonder een krimp te geven, je kunt het een leven lang wegstoppen of er laconiek over praten, maar er komt onherroepelijk een moment dat je er last van krijgt en misschien laat het je nooit helemaal meer los.'

Pag.117: 'Ik ben nog 1 keer naar zijn graf geweest. (...) "Je hebt er wel een zootje van gemaakt", zei ik tegen de steen. "Een slechte jeugd is geen excuus, ouwe."

Recensies/Extra: Zie: <http://marionwelling.blogspot.nl/2011/09/zomaar-een-kind.html>

<http://boeken.blog.nl/win/2011/12/25/win-zomaar-een-kind-van-cock-fuchs>